

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

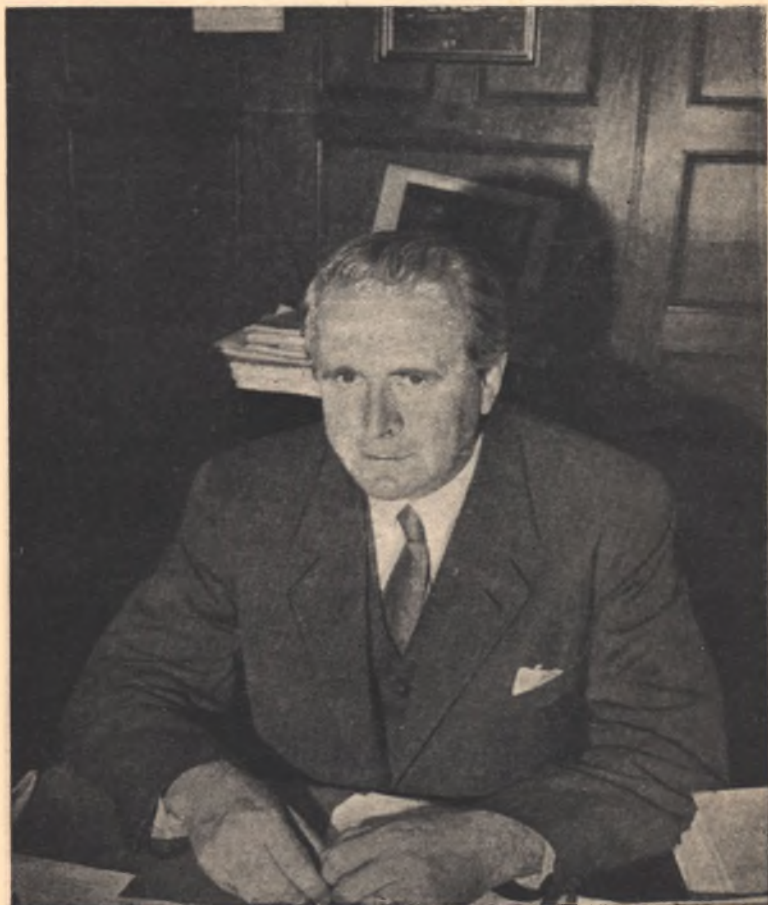
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

BORGMESTER

Alfred Bindslev

Hvorledes vil

det konservative Folkeparti

kunne gaa ud i Valgkampen for der at bejle til Vælgeres Stemmer, naar det uimodsagt kan hævdes, at

Borgmester BINDSLEV

har gjort sig skyldig i Krænkelser af Straffelovs tillægget angaaende Forræderi og anden landskadelig Virksomhed?

BORGMESTER

Alfred Bindslev

medvirkede til tysk Hvervning

og

**forhandlede med Dr. Best i September
1943**

**Grove Krænkelser af Straffelovstillægget, der
er anmeldt til Politiet og den parlamentariske
Kommission.**

Hvad foretager

DET KONSERVATIVE FOLKEPARTI ?

KØBENHAVN

1950

Borgmesteren og Marinevægteren

Efter Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, er adskillige danske Statsborgere straffet for at have ladet sig hverve som Marinevægtere — og mange er straffet i Henhold til den samme Bestemmelse for at have hvervet danske til tysk Krigstjeneste.

Blandt dem, der er blevet straffet som Marinevægter, er GODFRED GOSCH, der tidligere i 10 Aar har været ansat i det københavnske Begravelsesvæsen, hvilken Tjeneste han af Helbredshensyn måtte opgive i 1943.

Efter at han i 1945 var blevet fængslet som Landsforræder, udtalte han overfor Politiet, at hans Forhold ikke kunne være strafbart, idet hans tidligere øverste Chef, den konservative Borgmester ALFRED BINDSLEV, paa Forespørgsel udtrykkelig havde anbefalet ham at tage Arbejdet hos Tyskerne. Gosch's Ansøgning til Tyskerne om „Ansættelse under den tyske Værnemagts Hjelpepoliti (Marinevægter)“ blev yderligere anbefalet af Borgmester Bindslev personlig ved skriftlig Påtegning paa Ansøgningen 9. April 1943. Heri udtales bl. a., at Gosch er en hæderlig Mand, og „at han samvittighedsfuldt vil udføre det Arbejde, der maatte blive paalagt ham.“ *Borgmesteren anbefaler altsaa en dansk Mand til Tjeneste i det tyske Politi.*

Gosch's Forsvarer, Landsretssagfører Edvin Hansen, forelagde dette for Borgmester Bindslev, der imidlertid den 16. august 1946 paa Magistratens Brevpapir afgav en Erklæring, hvori han — i direkte Strid med Sandheden — *benægtede* at have givet Gosch nogen Anbefaling til Tyskerne. Først senere under Sagen fremkom det fulde Bevis: Ansøgningen til Tyskerne med Bindslevs Anbefaling, forsynet med hans egenhændige Underskrift.

Det vil være vanskeligt at finde en mere oplagt eller bedre bevist Overtrædelse af Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, og § 16 end den, som her er begaaet af den konservative Borgmester. Mere alvorligt for en offentlig Person er det maaske, at han *gennem en urigtig Erklæring har forsøgt at løbe fra sit Ansvar.*

I September 1946 kom Sagen for i Byretten, og selvfølgelig var Borgmester Bindslev indkaldt som Vidne. Borgmesteren, der allerede havde

fragaet sin egen skriftlige Anbefaling, undlod nu at give møde som Vidne, hvilket Dommeren (?) fandt sig i.

„Berlingske Tidende“ og „Ekstrabladet“ omtalte Sagen, herunder at Gosch forklarede, at Bindslev udtrykkeligt havde sagt ham, „at der ikke kunne ske ham noget ved at tage det paatænkte Arbejde“. „Ekstrabladet“ foretog dog samtidig et høfligt Skrabud overfor den konservative Borgmester og tidligere Folketingsmand: Beskyldningerne var muligvis ikke sande — men Bindslev ville sikkert „føle sig forpligtet til offentligt at kommentere Marinevægterens sælsomme Paastand“ („Ekstrabladet“, den 9. September 1946). En saadan Kommentar er — af gode Grunde — ingensinde fremkommet. Da det fulde Bevis kom frem, foretrak „Ekstrabladet“ som de andre Blade at strø Sand paa Sagen. Alle Partiblade maa respektere det mellem Politikerne og Modstndsbevægelsen i 1945 afsluttede Forlig, der bl. a. indeholder Fredlysning af de gamle Politikere, ingen Paatale mod Frihedskæmpere for Mord og Tortur samt skaanselsløs Forfølgelse af de politiske Fanger.

Den ulykkelige Marinevægter fik 7 Aars Fængsel. Mod den konservative Borgmester, der tilmed til Brug for Forsvaret havde afgivet en urigtig Erklæring, blev der ikke rejst Tjenestemandssag.

Den Maade, hvorpaa Bindslev havde dækket sig selv paa den lille Mands Bekostning, blev kendt i de politiske Fængsler, og allerede den 4. Januar 1946, altsaa før Sagens Foretagelse for Retten, indgav en politisk Fange til Rigspolicehøveden en fuldt dokumenteret Anmeldelse mod Bindslev for Overtrædelse af Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, idet han samtidig begærede ham sigtet efter Tillæggets § 11, der fastsætter Fængselsstraf for den Tjenestemand, som ud over, hvad der fulgte af ufravigelig Instruks for pågældende Embede, har ydet Besættelsesmagten en upaakrævet og ikke uvæsentlig Hjælp. Politiet og Anklagemyndigheden har, saa vidt vides, intet foretaget i Sagen.

Det konservative Folkeparti har senest siden Juni d. A. været bekendt med Bindslevs Forhold, og i en Skrivelse af 2. August d. A. til Regeringens og Rigsdagens Medlemmer samt til samtlige Borgmestre i Landet er der redegjort for Sagen, hvorom der yderligere findes udførlige og dokumentariske Beretninger i Bladet „Folkets Røst“ (numrene for Juli og August d. A.). Det synes imidlertid ikke at berøre Partiet, at en af dets højt betroede Mænd offentlig betegnes som skyldig i Landsforræderi.

Borgmester Bindslevs Forhandlinger med Dr. Best

Ogsaa efter den 29. August 1943 — den Dato, der ifølge den officielle Historieskrivning skal være Skæringsdag for det endelige Brud mellem Danmark og Tyskland — har Bindslev udfoldet en Virksomhed, hvorom Dokumenterne for Aar tilbage indgik til den parlamentariske Kommission, men som først nu ved et Tilfælde kan bringes frem til offentlig Undersøgelse.

Den 30. Oktober 1948 har en politisk Varetægtsfange, der i ca. et halvt Aar havde været anbragt i Celle sammen med Dr. Lorenz Christensen, afgivet en skriftlig Erklæring om, at *Bindslev i September 1943 har foreslaaet Dr. Best et tyskvenligt Forretningsministerium.*

Sagen er nu oplyst således:

Dr. Lorenz Christensen, der dengang var ansat på Dagmarhus, blev i September 1943 gennem en Mellemand oplyst om, at Borgmester Bindslev ønskede en Samtale med Dr. Best, idet Bindslev gerne ville tale med den tyske Befuldmægtigede om Dannelsen af et Forretningsministerium, hvori ogsaa „de nye Partier“ — D.N.S.A.P. og L.S. — skulle være repræsenteret.

Det er fastslået, at Lorenz Christensen efter at have modtaget Bindslevs Henvendelse forelagde Sagen i et udførligt Brev til Dr. Best, indeholdende Enkelthederne vedrørende Borgmesterens Regeringsplaner, derunder Forslag om, i hvilket Forhold „de nye Partier“ skulle være repræsenteret i Regeringen. Det er ligeledes fastslået, at Bindslev kort efter, endnu i September 1943 fik den ønskede Samtale med Dr. Best.

At forhandle med Besættelsesmagten om dansk Regeringsdannelse er i andre Sager under Udrensningen — f. Eks. den imod L.S.-gruppen — blevet takseret som en af de alleralvorligste Statsforbrydelser, hvor der blev nedlagt Paastand om livsvarigt Fængsel. Endda ingen af de domfældte havde forhandlet efter 29. August 1943 — som Hr. Bindslev gjorde det.

Kopi af Dr. Lorenz Christensens udførlige Brev blev af vedkommende Politadvokat sendt til Den parlamentariske Kommission straks efter, at Hr. Lorenz Christensen var afhørt af Politiet. Ogsaa de af Politiet optagne Rapportter er sendt til Kommissionen. Man vil have bemærket, at Bindslev paa dette Tidspunkt tog Ophold i Sverige i nogle Maaneder.

Det er os bekendt, at de tyske ~~Atter~~ der blev afhørt om denne Sag —

særligt Dr. Best — i nogen Grad har søgt at dække Bindslev. Dette er forstaaeligt i Betragtning af, at Tyskerne var truet med Henrettelse eller livsvarige Fængselsstraffe i danske Tugthuse og regnede med, at der maaske kunne opnaas nogen Mildnelse i Straffen, hvis man konsekvent undgik at sige noget om Politikerne. Det er saaledes kendt, hvorledes Dr. Gustav Meissner tilbageholdt vigtige Oplysninger angående sit Samarbejde bl. a. med Fagforbundenes ledende Mænd. Meissner sad som Vare-tægtsfange paa ubestemt Tid i Vestre Fængsel og blev ikke tiltalt som Krigsforbryder, skønt han i aarevis havde dirigeret den danske Presse.

Selv om der ikke er Vidner paa Samtalen mellem Bindslev og Best, be-lyses dens Karakter ved Referat af 2 Samtaler, hvorom der foreligger skriftligt Referat fra en anset Mand, der er rede til at bekræfte følgende med sin Ed:

„Under en længere Samtale i Efteraaret 1943 kom Bindslev og jeg ind paa Krigen, Besættelsen og Begivenhederne 29. August og derefter. Her- under udtalte han bl. a. omtrent som følger: *„Ja, jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg i højeste Grad beklager, hvad der er sket, idet jeg anser det for det eneste rigtige at faa tilvejebragt en Forsoning og et godt og fredelig Forhold til Tyskerne. Personlig har jeg derfor ogsaa været villig til at overtage Undervisningsministeriet i et Forsoningsministerium, der igen skulde skabe normale og fredelige Forhold i Landet“*.

Under den fortsatte Samtale spurgte jeg naturligvis, hvorfor det hele ikke var blevet til noget. Hertil svarede Bindslev, at det var Jødeforføl- gelsen (1.—2. Oktbr. 1943), der havde væltet Planerne om Forsonings- ministeriet. Bindslev fortsætter: *„Jeg tilstaar ærligt, at jeg ikke turde for- søge derpaa efter Jødeforfølgelsen, for jeg ansaa det for, sandsynligt, at enhver, der var villig til at blive Minister efter den Begivenhed, maatte regne med at blive skudt“*.

Til Brug for den Undersøgelse, der selvfølgelig nu maa foretages an- gaaende Bindslevs Regeringsplaner, staar til Raadighed et uvurderligt Kildeskrift, nemlig Hr. Lorenz Christensens Beretning til Dr. Best, der blev skrevet straks efter Henvendelsen fra Bindslev, da alle Enkeltheder endnu var i frisk Erindring. Dette Aktstykke, der som nævnt af Politiet er sendt til Den parlamentariske Kommission, er endnu ikke optrykt i nogen af Kommissionens Beretninger, og Bindslev-Sagen er end ikke om- talt i nogen af de hidtil udsendte Beretninger.

Undersøgelsen maa formentlig tillige omfatte, hvem af det konservative Partis andre Medlemmer, der stod bag ved Bindselev. Saavel Partiet som Kommissionen anbefales herved at offentliggøre Lorenz Christensens Skrivelse.

Dokumenter

Vi gengiver her de vigtigste af de ovennævnte Dokumenter:

„Hr. Korvettenkapt. Richardt,
Baadsmundsstrædes Kaserne.

I Henhold til behagelig Samtale i Dag tillader jeg mig herved ærbødigst at ansøge om Ansættelse under den tyske Værnemagts Hjelpepoliti (Marinevægter).

Af personlige Oplysninger kan jeg anføre, at jeg er 37 Aar, gift, ingen Børn, har sejlet som Matros i 9 Aar, i de sidste 10 Aar været beskæftiget paa Bispebjerg Kirkegaard, mit Helbred er godt.

Jeg tillader mig at vedlægge personlige Anbefalinger. For en Ordens Skyld ønsker jeg at anføre, at jeg selvfølgelig ikke søger Ansættelse for derigennem at opnaa Adgang til at øve Sabotagehandling.

København, den 4. April 1943.

G. GOSCH.

Hr. Gosch har i en Aarrække været ansat i det københavnske Begravelsesvæsens Tjeneste, men har nu maattet forlade det, da han ikke mere er i Stand til at paatage sig svært Arbejde.

Jeg anser Hr. Gosch for en hæderlig Mand og tror, at han samvittighedsfuldt vil udføre det Arbejde, der maatte blive paalagt ham.

København, den 9. April 1943.

ALF. BINDSELEV,
Borgmester.“

Borgmester Bindselevs Brev til Gosch's Forsvarer

„KØBENHAVNS MAGISTRAT, den 16. August 1945.

Hr. Landsretssagfører Edvin Hansen,
Raadhuspladsen 77.

I Anledning af Deres Skrivelse af 8. ds. vedrørende GODFRED GOSCH

kan jeg oplyse, at den paagældende blev afskediget fra Begravelsesvæsenet paa Grund af utilfredsstillende Tjenesteforhold.

Jeg erindrer nok, at Hr. Gosch har søgt mig adskillige Gange for at opnaa Genansættelse.

Jeg har ved saadanne Løjligheder naturligvis ikke sendt ham til Inspektør Bjørn, men simpelthen tilkendegivet ham, at kun hvis Inspektør Bjørn kunde vindes for Tanken, vil jeg akceptere den.

Jeg har altid megen Medfølelse med Folk, der mister deres Arbejde og har utvivlsomt modtaget Hr. Gosch med Venlighed.

Derimod maa jeg bestemt fralægge mig at skulle have optraadt som hans Raadgiver, endsiige tilskyndet ham til at søge Tjeneste ved et Marinevæbtkorps.

At jeg i den ene eller anden Form skulde have givet een mig personlig ukendt Mand, om hvis Tjenesteforhold jeg har modtaget Indberetning, som ovenfor anført, en anbefaling, tør jeg vist betegne som udelukket.

ALF. BINDSLEV."

Politianmeldelse af 4. Januar 1946:

*Til Rigspolitichefen,
Politigaarden,
V.*

Herved anmelder jeg Borgmester ALFRED BINDSLEV for landsskadelig Virksomhed, idet han d. 9. April 1943 paa Hr. Godfred Gosch's Ansøgning til Korvettenkapt. Richard, Baadsmandsstrædes Kaserne, om Ansættelse under den tyske Værnemagt paa selve Ansøgnings-Dokumentet har skrevet sin anbefaling af Hr. Gosch til den tyske Værnemagt, hvilken Handling endnu er strafbar bl. a. jævnfør Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1.

Original-Manuskriptet findes vedlagt Godfred Gosch's Akter i 10. U. K. og forefindes i Afskrift hos Hr. Landsretssagfører Edvin Hansen...

Som Understøttelse for Sagens Opklaring og Forfølgelse vedlægges blandt andet:

Afskrift 1,

der er et Uddrag af Underskriverens Brev til Landsretssagfører J. A. Melchior...

Afskrift 2,

der beviser Borgmester BINDSLEVs usandfærdige Bortforklaring af

Afskrift 3,

der afslører Borgmester BINDSLEV som en varm anbefaler af, at danske Borgere indtraadte i den tyske Værnemagt.

Afskrift 2 forefindes hos Landsretssagfører Edvin Hansen, Raadhuspladsen 77, og jeg maa qva dette Dokuments Usandfærdighed ogsaa begære rejst *Sigtelse* mod Borgmester Bindslev for *Embedsmisbrug*.

Iøvrigt maa jeg begære Sigtelserne mod BINDSLEV uddybet og skærpet gennem Straffelovstillæggets § 11.

LAURITS SKOV.“

En Leder i »FOLKETS RØST«

August 1950, resumerer Gosch-Sagen saaledes:

- „1. at Borgmester BINDSLEV paa direkte Henvendelse tilraader en af sin Magistratsafdelings mangeaarige Arbejdere at søge Stilling som Marinevægter — da Magistraten selv har gjort ham arbejdsløs;
2. at Borgmesteren endmere skriftlig anbefaler Manden til Tyskerne; siger god for ham som en hæderlig dansk Mand, der med Flid vil røgte de Opgaver, der maatte blive ham betroet.
3. at Borgmesteren — efter 5. Maj 45, hvor Manden sad fængslet, og hvor han gennem sin Forsvarer refererede til Borgmesteren som den, der har anbefalet ham til at søge Stillingen — da overfor Mandens Forsvarer lyver sig fra nogensinde at have anbefalet ham — og tilmed søger at sværte ham som en, der blev afskediget af Magistraten paa Grund af daarlig Opførsel;
4. at en tilfældig fremskaffelse af Dokumentet, hvorpaa Borgmesterens skriftlige Anbefaling stod prentet, blev Aarsag til:
5. at det saaledes er dokumenteret, at *Borgmester BINDSLEV paa aller groveste Maade har overtraadt Straffelovstillæggets § 16...*“

To »Landssvigere«

Under denne overskrift har *Harald Bergstedt* skrevet følgende om Gosch-Sagen i „Folkets Røst“ (Juni d. A.):

„GODFRED (kalder vi ham) er en hæderlig dansk Mand — født i København d. 18.4.05. I ti Aar havde han været ansat i Københavns Kommunes Begravelsesvæsen, indtil han i Januar 1943 fik Haand og Skulder

ødelagt i en Baandsav. Hans øverste Foresatte — Borgmester BINDSLEV — der er en flink og hjælpsom Mand, søgte at finde en anden og overkommelig Plads til ham — men forgæves.

Saa var der kun tilbage Arbejdet hos Tyskerne, som jo baade Fagforeringskontorer og Socialkontorer henviste de Arbejdsløse til. Tage syddaa til Wien eller Berlin til et ubestemt Arbejde var for risikabelt for ham, der jo ikke længere turde paatage sig stort andet Arbejde end en Vagt-tjeneste.

I alle danske Blade — selv de anseteste — averterede den tyske Marine netop efter den Slags Folk. Men gik det an?

GODFRED er en korrekt Mand, og for en Sikkerheds Skyld gik han derfor op til BINDSLEV: Om der var noget forkert ved dette — for Arbejde skulde jeg dog have, sagde han.

— Nej, sagde BINDSLEV. Det var der ikke. Det var fuldtud lovligt.

— Vel. Saa skrev GODFRED sin Ansøgning til Korvettenkapitän Richardt, Baadsmandsstrædes Kaserne, om Ansættelse ved den tyske Værnemagts Hjelpepoliti.

Han gik til en stedlig Mejeriejer — en solid dansk Mand — samt til en Konsulent ved Studentersamfundets Retshjælp og fik en anbefaling som „en fuldtud hæderlig og samvittighedsfuld Mand“. Og bagefter gik han til BINDSLEV selv, der hjælpsom og flink som sædvanlig nedenunder gav ham følgende Paategning:

„Hr. GOSCH har i en Aarrække været ansat i det københavnske Begravelsesvæsens Tjeneste, men har nu maattet forlade det, da han ikke mere er i Stand til at paatage sig svært Arbejde.

Jeg anser Hr. Gosch for en hæderlig Mand og tror, at han samvittighedsfuldt vil udføre det Arbejde, der maatte blive paalagt ham, København, den 9. April 1943.

ALFRED BINDSLEV.“

Er der nogen, der kan tvivle paa denne Mands personlige Hæderlighed?

Han har ikke spekuleret i Tyskerne og imod sit eget Fædreland. Han skal bare leve, og da han ikke kan faa Arbejde hos Danskerne, gaar han til Tyskerne — efter deres danske Annoncer i ansete danske Blade, der altsaa ikke har set noget unationalt i at tage mod disse Annoncer. Endda gaar han først til Magistraten og forhører, om der er noget galt i det, og

lægger ikke Ansøgningen ind før han har faaet den paategnet med Anbefaling af Borgmesteren. Og hør saa, hvordan det gaar ham.

Godfred passede nu sin fredelige Tjeneste i Frederiksgade sammen med ni andre Danske — indtil Sammenbruddet kom, og Huset den 8.5.45 blev omringet af halvforrykte Bøssesmænd, der vilde „storme“ Bygningen. Danskerne satte sig ikke til Modværge, men forlangte at afhentes af dansk Politi, som saa kom og kørte dem til Polyteknisk Læreanstalt, hvorfra de atter blev transporteret til Sundholmen.

Men samme Dag — 8/5 — lod Politiet Godfreds Bohave afhente med Rosendahls Flyttevogn til St. Kongensgades Politistation, der modtog det d. 10/5 og atter ved Auktion fik det splittet for alle Vinde — alt uden Dom — uden Godfreds Samtykke — i en retsløs Forvirring af Hovedløshed og Hulterbultur .

Paa Sundholmen blev Godfred sat til at udarbejde en Fortegnelse over sit temmelig værdifulde Bohave, der med Tæpper, Kandelabrer og en værdifuld Møntsamling dengang vurderedes til 7.900 Kr. — foruden et stort Tæppe, 3 × 4 m — 3 cm. højt, som Godfred selv havde vævet, og for hvilket der var budt ham 9.000 Kr.

Alt splittet og solgt, uden Bemyndigelse fra nogensomhelst, og før Godfreds Sag var hverken undersøgt eller paadømt.

I September 1946 faldt Dommen: SYV AAR. — Godfred nægtede at modtage Dommen og henviste til sin Borgmester-Anbefaling, der vakte stor Forvirring blandt Juristerne. Recepten — formodentlig fra Frihedsraadet — lod paa, at Marinevægterne skulle dømmes. Men hvad saa med BINDSLEV-Attesten?

Forsvareren kom til ham og tilbød ham at slippe i Stilhed med et halvt Aar mod ikke at vise BINDSLEV-Attesten til nogen. Men Nej.

— Om jeg faar en Maaned eller blot en Time, svarede Godfred, er mig ligegyldigt, naar jeg alligevel skal dømmes. Jeg har intet forkert gjort og forlanger at frikendes.

Efter Dommen blev han sendt til Herstedvester, hvorfra de vilde sende ham til Horsens paa Straf.

Det bliver saa paa Deres Ansvar, sagde han til Vagtmesteren.

Forsvareren søgte nu at ordne Sagen i Stilhed med en kongelig Benaadning, men i Mellemtiden blev han sendt til Horsørød (Dec. 46—Aug. 47). Her anmeldte han til Inspektør Amnizbøll, at to Kriminal- og Fængselsbetjente paa Herstedvester havde truet ham med omgaaende Skydning,

INDHOLD :

	Side
Borgmesteren og Marinevægteren	2
Borgmester Bindslevs Forhandlinger med Dr. Best	4
Dokumenter	6
Borgmester Bindslevs Brev til Gosch' Forsvarer	6
Politianmeldelse af 4. Januar 1946	7
En Leder i „FOLKETS RØST“	8
To „Landssvigere“	8
Slutning	12

INDHOLD

82

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....